

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อมในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย	
ผู้เขียน	นางสาวพรพิมล เลิศฤทธิ	
ปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์ รศ.กาญจนา โชคถาวร รศ.ชเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อมในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทาง เศรษฐกิจและสังคม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวยังเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย 2) เพื่อประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการอนุรักษ์เขตห้ามล่าสัตว์ ป่าหนองบงคาย และได้สมมติสถานการณ์การปรับปรุงคุณภาพเพื่อสอบถามถึงความเต็มใจที่จะ จ่าย 3 สถานการณ์คือ 1) ปรับปรุงคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถล่องเรือชมธรรมชาติ คุณก และตกปลาได้ 2) ปรับปรุงคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถว่ายน้ำได้ 3) ปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้อยู่ในระดับที่สามารถใช้ดื่มและประกอบอาหารได้ โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันความน่าจะเป็นที่มีความ เต็มใจที่จะจ่ายด้วยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation: MLE) โดยใช้ แบบจำลองโทบิต (Tobit Model)

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย มีความ เต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการปรับปรุงคุณภาพน้ำในสถานการณ์ที่ 1 เท่ากับ 86.33 บาท มีมูลค่า ทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,206,202.76 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจ

ที่จะจ่ายในสถานการณ์ที่ 1 ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย การมีรถยนต์เป็นของตนเอง อายุ ล่องเรือ และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการปรับปรุงคุณภาพในสถานการณ์ที่ 2 เท่ากับ 120.29 บาท มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,680,691.88 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในสถานการณ์ที่ 2 ได้แก่ เพศ การมีรถยนต์เป็นของตนเอง การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย การกลับมาในอนาคต อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน การรับรู้ข่าวสาร และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการปรับปรุงคุณภาพในสถานการณ์ที่ 3 เท่ากับ 166.99 บาท มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 2,333,184.28 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในสถานการณ์ที่ 3 ได้แก่ เพศ รายได้ต่อเดือน การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย อายุ การกลับมาในอนาคต ภูมิลำเนา และการมีรถยนต์เป็นของตนเอง การรับรู้ข่าวสาร และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

Thesis Title Environmental Evaluation for Wetlands
 Conservation of Nong Bong Kai Restricted
 Hunting Area, Chiang Saen District,
 Chiang Rai Province

Author Miss Pornpimon Lerdrat

Degree Master of Economics

Thesis Advisory Committee

Assoc.Prof.Dr.Prasert Chaitip	Chairperson
Assoc.Prof.Kanchana Chokthaworn	Member
Assoc.Prof.Thanes Sriwichilamphan	Member

ABSTRACT

The environmental Evaluation for wetland conservation in Nong Bong Kai restricted hunting area in Chiang Saen District of Chiang Rai Province was conducted with two objectives. First was to understand the socio-economic background of the Thai visitors to Nong Bong Kai restricted hunting area, and second was to assess the willingness to pay of these visitors for the conservation of this restricted hunting area under three hypothetical scenarios: 1) water quality were improved to the level possible for boating to view nature, bird watching, and fishing; 2) water quality were improved to the level possible for swimming; and 3) water quality were improved to drinking and cooking standards. Information was collected from 400 accidentally sampled visitors. Analysis was based on the coefficient values obtained from the application of Maximum Likelihood Estimation: MLE for the Tobit Model.

The findings indicated the average willingness to pay for the first scenario was 86.33 baht or the total economic value of 1,206,202.76 baht per year under the determining force of such factors as gender, education, awareness and importance placed for the conservation of Nong

Bong Kai restricted hunting area, owning car, age, boating Activity, and number of family members, respectively. The average willingness to pay fir the second scenario was 120.29 baht or the total economic value of 1,680,691.88 baht per year as influenced by the factors of gender, owning car, awareness and importance placed for the conservation of Nong Bong Kai restricted hunting area, intention for revisit, age, education, monthly income, information, and number of family members, respectively. The average willingness to pay for the third scenario was found to be 166.99 baht or the total economic value of 2,333,184.28 baht per year. The factors affecting this willingness to pay were gender, monthly income awareness and importance placed for the conservation of Nong Bong Kai restricted hunting area, age, intention for revisit, domicile, owning car, information, and number of family members, respectively.